

Aquestes reflexions me feia, tot deambulant pels carrers de la ciutat, al sentir, a la porta de la Catedral, els plors d'una pobra dona que amamentava a un infant, al veure l'aspecte miserable d'un vellet que, quatre passes més amunt, implorava una almoïna i a un jove de gran estatura, amb aparells ortopèdics als colles, sense braços, i al contemplar arreu la multitud de criatures que es fiquen pels caïers a collir borilles i demanar terrocets de sucre a la porta dels establiments; en una paraula, al veure aprop la llaga purulenta d'un món que es destrou per ambicions i egoïsmes innobles i rastres.

XIXU

DE COL·LABORACIÓ

DIVAGANT

Vingué la primavera. Quin temps més bonic ens porta la primavera! Per arreu s'extén amb flors i catifes de verda molsa. No haveu sortit mai dejorn per les boscuries i vernedes?... Que bé s'està allí, amb la flaire que llenen les mil variades flors que allí es reuneixen! Que bé, allí, amb el cant del rossinyol i de la cadenera! Allí, en aquells moments, l'ànima hi queda ubriagada, semblant talment que un es trobi en país desconegut on tot és pau i amor. Allí, es gosa una pau desconeguda dintre del poble, perquè tot és allí harmonia entre les aus que poblen aquelles boscuries. Allí es gosa pau que tindria d'ésser l'enveja dels homes, d'aquests homes que estan desangrant-se en mig dels camps d'Europa, en mig d'uns camps que tindrien de donar vida a tota una generació i en lloc de donar vida serveixen de tomba a milers d'homes que la perden en horrible combat.

Quina alegria tingueren moltes famílies, en llurs cases, quan s'apropava la primavera d'altres anys i podien veure's tota la família voltats de flors i acompanyats del cant d'algún rossinyol! Però, des de que va esclatar la guerra, totes eixes cases on abans tot era alegria, ara és tot tristesa, tot és dol, perquè en la que no el pare, un germà o bé un fill han deixat la vida en eixa cruenta guerra que està assotant a tot el món.

Els nostres avant-passats tenien el costum de dir: «Bona és la guerra, lluny de nostra terra». Però nosaltres devem dir: «Maleïda sigui la guerra, tant si és aprop com lluny de la nostra terra.»

A. MASAT

NOVES

Comptes municipals

L'altra setmana rebérem una relació de l'estat econòmic de l'ajuntament a fi de 1917 i a fi del passat mes de maig. En aquesta relació es detalla que el deute municipal, al començar aquest any, pujava a 209,162'21 pessetes i que en els cinc mesos transcorreguts des de gener a últims de maig se n'han pagat, d'aquella quantitat, 24,470'04 pessetes, además d'haver-se atès totes les atencions per a la bona marxa de l'administració.

Com és de suposar, cridà fortament la nostra atenció la quantiosa suma del deute municipal a fi de l'any passat, en comparació amb el que pujava a l'acabament de l'any 1913, amb

el qual, segons diu «El Vallès Nou», es porta una diferència de 96,483'55 pessetes.

I, el mateix que fa «El Vallès Nou» en son darrer número, s'ens acut a nosaltres preguntar: Com s'ha fet i qui l'ha fet aquest deute?

Tenint en compte que en l'estat publicat no s'especifica en quin dels quatre anys que van des del 13 al 17, va augmentar tant extraordinàriament el deute municipal, creiem, el mateix que l'aludit colega, que es fa necessari aclarir bé aquest punt, per a saber a qui Granollers haurà de donar li les gràcies.

Esperem, doncs, comentar els comptes de referència, fins a saber si el deute va créixer durant l'administració Tardà (anys 1914-15), o si és en els anys 1916-17, quan estaren al front de l'alcaldia els senyors Torras i Pujol, que va endarrerir-se el nostre ajuntament.

El nou Hospital i Assil

Don Josep Pibernat, tresorer de la Junta de construcció del nou Hospital i Assil, en va enviar una relació de les quantitats recaudades fins al 21 de juny per a la construcció de dit benèfic establiment i de les pagues fetes fins a aital data. Pugen, els ingressos, a 54,935'25 pessetes i les pagues fetes a 83,475'97 pessetes. La diferència que es veu entre el que s'ha recautat i el que s'ha pagat, l'explica el senyor Pibernat en una nota aclaratòria en la que es fan constar els següents donatius:

De don Jaume Corbera i Tiana, que ha pagat l'import total de les obres del pabelló destinat a Hospital.

Del doctor don Francesc Fàbregas Mas, que ha subvencionat amb 30,000 pessetes les obres del pabelló que servirà d'Assil als pobres desvalguts, además d'haver adquirit pel seu compte els mobles que ja hi han instal·lats en dit pabelló.

De don Josep Umbert (q. e. p. d.) làmines municipals per valor de 1,500 pessetes, i altres 1,000 donades pels hereus de don A. Pujol.

De don Miquel Blanxart, mort també, la oferta de dues plomes d'aigua que es vendrà al millor postor.

I de don Esteve Riera, una parcela de terreny necessària per a l'emplaçament del nou Hospital i Assil.

La capella-convent s'està construint amb part del producte obtingut amb la venda dels retaules, havent-se rebut fins avui 20,366'09 pessetes.

Acaba el senyor Pibernat fent una crida a tots els granollerins, perquè ajudin a portar a terme l'obra que a cada dia que passa es fa més necessària.

Nosaltres ajuntem la nostra veu a la del senyor Pibernat, dolguent-nos en l'ànima que hi hagi senyors que hagin de menester tantes excitacions per a una cosa que els caldria imitar només la conducta dels excel·lents patricis als quals Granollers deurà principalment la construcció de l'Hospital i Assil, així com un magnífic edifici per a escoles.

En prò de la Justícia

Per a contribuir a la subscripció que amb motiu de les denúncies fetes per «Solidaridad Obrera» contra l'odiàtic policia Brabo Portillo, va obrir el mentat periòdic, per a recollir per subscripció popular les 5,000 pessetes que foren precisades per a seguir l'acció judicial, un estol d'amics nostres, socis del Centre Republicà Autonomista, varen obrir una llista que fins ara ha donat el següent resultat:

Josep Sagués, 0'30; Bartomeu Pedragosa, 0'30; S. Carreró, 0'30; G. Castellsagué, 0'30; E. Serras, 0'50; F. Riera, 0'30; S. Pagés, 0'50; P. Vegué, 0'30; V. Viaplana, 0'30; J. Martí, 0'30; A. Jordana, 0'40; J. Estrada, 0'25; A. Font, 0'30; R. Xicota, 0'30; J. Font, 0'25; F. Umbert, 0'50; E. Garrell, 0'25; J. Bages, 0'25; B. Garrell, 0'50; J. Gratacós, 0'25; F. Gratacós, 0'25; J. Vila, 0'25; P. Villà, 0'25; J. Garrell, 0'50; Genís Castellà, 0'50; Esteve Franch, 0'25.

....

DESAFIO? — El senyor Julián Llobet, germà de l'ex director de l'«Orfeó Granollerí», va emprendre al nostre company director, en Pere Vegué, dient-li que anés alerta a parlar dels lladres, perquè ell estava disposat a trencar la cara d'algú.

Si això és un consell amistós, l'agraïm; però com que ens sembla una menaça intolerable, consti-li al senyor Julián Llobet, que, per a parlar de lladres, igualment que de matiners, aquí no hem de menester el seu permís, ni el de ningú.

I que parlarem del què ens sembli, com fins avui hem fet, tot pensant que el que tingui oques a ferrar, miri d'arreglar-se.

....

FESTES DE BARRI. — Els veïns del carrer de Santa Elisabet, el dilluns passat, i els del carrer de Ricoma, ahir, han celebrat amb animades diversions, la festa dels barris de Santa Elisabet i Sant Cristòfol. «La Catalana» ambdós dies i la «Unió Artística» ahir, foren les orquestres que amenitzaren les passades i els concerts i balls dels programes respectius.

....

FOOT-BALL. — Diumenge passat jogaren el reserva del «Internacional» i el primer equip del «Granollers», en el Camp d'aquest. Empataren a un goal.

Per a avui s'anuncia que jugaràn els primers equips «Europa» (campió de segona lliga) i «Granollers».

Tenim entès que es prepara un gran festival nocturn, en el Camp de Sports, que a bon segur constituirà una agradable festa popular.

....

FOC. — En el carrer de l'Alba es calà foc, la nit del dimarts, cremant-se un covert que servia de magatzem de llenya.

Amb aital motiu ens adonarem que cal reorganitzar immediatament el cos de bombers, si l'ajuntament es vol sostreure de greus responsabilitat que damunt d'ell podria caure, i que els carrers de la vila serveixen admirablement per a magatzem de llenya. O sino que ho diguin els veïns del carrer de l'Alba.

....

ATROPELL. — Per haver-se espantat l'animal que la tirava, dijous passat una tartana va atropellar al nen Josep Climent, de tres anys, en el carrer de Sant Roc, produint el fet la consegüent alarma en el veïnat. Sortosament, les ferides rebudes pel nen han sigut lleus.

....

DES DE MOLLET

El dia 21, festivitat de Sant Pere, els operaris de la fàbrica de sederes de Joan Fàbregas Jorba, foren obsequiats per dit patró amb un fraternal àpet en el Hotel-Restaurant de Santa Cristina, de Blanes. Fou una festa de la qual en guardaran grat record tots els que hi assistiren.

— Avui es procedirà a l'obertura de l'exposició escolar de fi de curs en l'escola graduada d'aquesta localitat.

Imp. d'E. Garrell: Granollers: Telèfon 117